

er det aabenbart, at den, naar den da ikke maatte anskaffe saa mange Feste, som den skulde bruge, ikke kunde udføre sit Hver i den Henseende tilfredsstillende; altsaa maatte den være berettiget til en saadan Anskaffelse. Jeg skal derfor gjentage min Advarsel til det meget ærede Finantsudvalg om at sætte en saadan Bestemmelse fast paa Finantsloven; men paa den anden Side siger jeg, at bliver den udtrykkelig sat fast — det maa da ogsaa være udttrykkelig —, maa Statsrevisionen og først og fremmest Administrationen selvfølgelig høre sig derfor. — Det næste Punkt angaar Fouragen. Man har der gjort en Bemærkning i Anledning af, at Udstationeringen af Distriktsheste ikke har fundet Sted i det paaregnede Omfang, og Følgen deraf har været en ikke ganske ringe Merudgift. Selve Fouragepriserne have været temmelig høje; efter Budgettet skulde hver Fourageration andrage 67½ Dre, men den er gaaet op til 1 Kr. 11 Dre. Naar man nu gaar ud fra denne Beregning, finder man, at Merudgiften paa Grund af, at man ikke har havt et tilstrækkeligt Antal Foderværter, hvilket er Grunden til, at Udstationering ikke har fundet Sted, beløber sig til 4,646 Kr., hvilket er en forholdsvis betydelig Merudgift. — Den næste Konto er: „Forchuielse af Dagpenge i ganske særegne Anliggender“. Udvalget kan ikke erkende, at disse Anliggender have været ganske særegne, da Dagpengene ere brugte til visse høje Officerer, hvis Hverv det netop er at inspicere, og i Anledning af Inspektionsrejser. I det jeg iøvrigt henviser til den Forhandling, der herom har fundet Sted mellem Udvalget og Ministeriet, skal jeg kun gjøre opmærksom paa, at, hvad man end iøvrigt kan sige om Anvendelsen af Beløbene, kan den ikke rime sig med den Titel, Kontoen har, hvorefter det skulde være ganske særegne Anledninger, hvori Beløbet er brugt, thi naar en Inspektør faar Dagpenge for en Inspektionsrejse, er det en Anledning, som maa anses for at være sædvanlig. — Til Flytningshjælp er der ogsaa udbetalt en Sum, som overstiger den bevilgede. Revisionen har udbedt sig nærmere Oplysninger, og da navnlig Regningerne, hvoraf man kunde skønne, hvorvidt Merudgiften var begrundet, men Ministeriet har ikke kunnet tilfille Revisionen dem, fordi de have været tilbagesendte. Man haaber derfor, at Regningerne for Fremtiden maa forblive i Ministeriets Bærg for at kunne sendes Statsrevisionen.

Jeg kommer dernæst til Marineministeriet, som spillede en temmelig betydelig Rolle paa det næstforegaaende Statsregnskab. Det vil erindres, at der i den Anledning blev indført forskellige Forandringer ved Regnskabsførelsen paa Orlogsværftet, og efterat disse Foranstaltninger have virket i nogen Tid, vil man kunne begynde at skønne om, hvorvidt de have været formaalstjenlige. Det viser sig da, at Regnskabet over

Forbrug af Arbeidskraft ikke har været fyldestgørende, hvorfor der er indført nogle Forbedringer med Hensyn dertil. Derimod tør det snarere siges at være Tilfældet med Hensyn til Regnskabet over Materiale; dog findes der en Uoverensstemmelse, som ikke kan oplyses, men den er forholdsvis ringe: 82 Kr. 74 Dre. — Der anføres her i Betænkningen, hvortil den samlede Bekostning ved Bygningen af nye Skibe, nemlig Pantferiskibet Odin og Kanonbaadene Falster og Drefund, har beløbet sig, og jeg skal i saa Henseende indskrænke mig til at henvise til Betænkningen. — Dernæst har Statsrevisionen afgivet en udførlig Betænkning om Anskaffelsen af Maskiner og Prøver af disse. Jeg skal kun henlede Opmærksomheden paa, at Betingelserne om Hæstekraft, Kulforbrug og Vægt ikke vare opfyldte med Hensyn til Pantferibatteriet Odin, og med Hensyn til Møen havde Kjedlerne ikke den Tykkelse, som var forudsat. Jeg kommer tilbage dertil om et Øieblik. Jeg skal kun hvoele ved Maskinerne og Prøverne ved Falster og Drefund, med Hensyn til hvilke Oplysninger ikke vare meddelte, da Statsrevisionen maatte afslutte sin Betænkning. De vare begjærede den 15de Mai, men man havde ikke modtaget dem før den 9de September. Naar man nu veed, at efter Statsrevisionens Instrux § 5 8 Uger anses for at være Maximum af Tid, i hvilken der ventes paa Besvarelser, og at det her har været 16—17 Uger, tror jeg ikke, det er uberettiget, naar man beklager sig over den Langsomhed, der har fundet Sted. Der gjøres i den Anledning den iøvrigt selvfølgelige Indstilling, at disse Besvarelser, da de ikke ere modtagne i rette Tid, overgaa til Behandling af den følgende Statsrevision. — Jeg gjorde nogle Bemærkninger med Hensyn til Odin og Møen, og da disse Punkter ikke senere ville komme for i de følgende Aar, har Udvalget brevvevlet med Ministeriet for at faae fuldstændig Oplysning i den Henseende. Efter at disse vare modtagne, sandt Udvalgets Flertal Anledning til at udtale sig om det Unskelige i, at der kunde blive ydet Statsrevisionen teknisk Medhjælp; thi det maa vel erindres, at det, hvorom der her er Tale, det, som egentlig her bevilges paa Finantsloven, i Grunden ikke er Beløbene, men fuldt saa meget er Gjenstandene. Det kan f. Ex. ikke nytte at faae en Kanonbaad, som er bestemt til at forsvare visse af vore indre Færvarde, naar den faar et saadant Dybgaende, at den ikke under alle Omstændigheder kan gaa igjennem disse Færvarde. Det er fuldt saa vigtigt, at disse Fordringer opfyldes, som at Summen ikke overskrides; men det vilde være for meget forlangt af Statsrevisionen, at den skulde befidde teknisk Dygtighed, ikke alene i dette Punkt, men der kan jo være mange andre lignende Punkter. Man ønsker derfor, hvad jeg ogsaa tror finder Sted i andre Lande, at der ydes Statsrevisionen en saadan Medhjælp. Dette er nærmere